

သာမန်ကာလ (၃၀)ကြိမ်မြောက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

ရှင်လုကာ ၁၃:၂၂-၃၀

ယနေ့ ဖတ်ရတဲ့ ဧဝံဂေလိကျမ်းစာမှာ လူတစ်ယောက်က ယေဇူးဘုရားရှင်ကို “ကယ်တင်ခြင်းခံရမည့်သူတို့သည် နည်းကြသလော” လို့ မေးပါတယ်။ ကောင်းကင်ဘုံကို ရောက်မည့်သူ နည်းသလား၊ များသလားလို့ မေးတာပါ။ ဒီအခါ ယေဇူးဘုရားရှင်က နည်းတယ်လို့လည်း မပြောဘူး၊ များတယ်လို့လည်း မဖြေပါဘူး။ “ကျဉ်းမြောင်းသောတံခါးမှ ဝင်နိုင်ရန် ကြိုးစားကြလော့” လို့ ပြန်ဖြေတော်မူပါတယ်။ “ကျဉ်းမြောင်းတဲ့တံခါး” ဆိုတာ ဘာကို ဆိုလိုတာပါလဲ။ ချောင်ချောင်ချိချိ မဟုတ်ဘူး။ သက်တောင့်သက်သာ မဟုတ်ဘူး။ ကြိုးစားအားထုတ်ပြီး ဝင်ရမည့်တံခါးမျိုးကို ဆိုလိုပါတယ်။

ဘာသာသူတို့ “တရားအားထုတ်တယ်၊ တရားအားထုတ်တယ်” လို့ ပြောလေ့ရှိကြတဲ့အတိုင်းပဲ တရားကို အားနဲ့ ထုတ်စရာ လိုပါတယ်။ ကိုယ်က မနက်မိုးလင်းလာကတည်းက စိတ်က သိတ်မကြည်ချင်ဘူးဆိုရင် စိတ်မကြည်တဲ့အတိုင်း ဆက်နေလို့ မရဘူး။ စိတ်ကို ပျော်အောင်၊ စိတ်ကြည်အောင်ကို လုပ်ရပါမယ်။ ကိုယ်က သူတစ်ပါးကို မုန်းနေတယ်ဆိုရင် မုန်းနေတဲ့အတိုင်း ဆက်နေလို့ မရပါဘူး။ ချစ်တဲ့စိတ်ဝင်အောင်ကို လုပ်ရပါမယ်။ ကိုယ်က သူတစ်ပါးကို မနာလိုစိတ် ရှိနေတယ်ဆိုရင် မနာလိုစိတ်နဲ့ ဆက်နေလို့ မရပါဘူး။ မနာလိုစိတ်ကို ဖျောက်ပစ်ရမှာပဲ။ ဒီလိုပါပဲ မနက်မိုးလင်းလာကတည်းက စိတ်ကောင်း နှလုံးကောင်း သွင်းစရာလိုတယ်။ ဒါကြောင့် ကိုယ်နေချင်သလိုနေလို့ မရဘူး။ ဒါကို “ကျဉ်းမြောင်းတဲ့တံခါးမှဝင်ရန် ကြိုးစားနေတယ်” လို့ ခေါ်ပါတယ်။

ယေဇူးဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင်လည်း ယေရုဆလင်မြို့ကို

ရောက်ရင် ဒုက္ခခံရမယ်၊ အသေခံရမယ်ဆိုတာ သိသိကြီးနဲ့ ယေရုဆလင်မြို့သို့ ခရီးဆက်နေတာကို ကြည့်ပါ။ ကိုယ်ကြိုက်သလို ကိုယ်မနေပါဘူး။ ဘုရားကြိုက်တဲ့အတိုင်းသာ နေထိုင်ပါတယ်။ ဒါဟာလည်း “ကျဉ်းမြောင်းတဲ့တံခါးမှဝင်နိုင်အောင် ကြိုးစားခြင်း” ပါပဲ။

ယေဇူးဘုရားရှင် ဆက်လက်ပြီး မိန့်တော်မူတာက “အိမ်ရှင်သည် ထ၍တံခါးကို ပိတ်လိုက်ပြီးသောအခါ သင်တို့သည် အပြင်၌ရပ်ကြလျက် တံခါးကို ခေါက်၍ သခင်၊ ကျွန်ုပ်တို့အား တံခါးကို ဖွင့်ပေးပါဟု တောင်းလျှောက်ကြသော်လည်း သူက သင်တို့ကို ငါမသိဟု ပြန်ဖြေလိမ့်မည်။” တဲ့ ။ သင်တို့ဟာ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် ဖြစ်နေပေမဲ့ ဘုရားက “သင်တို့ကို ငါမသိ” လို့ ပြန်ဖြေလိမ့်မယ် တဲ့။ ကျနော်တို့က “တပည့်တော်တို့ တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ဘုရားကျောင်း တက်ခဲ့တယ်လေ၊ ကိုယ်တော်မြတ် ပင့်ခဲ့တယ်လေ။ ကိုယ်တော်ရဲ့တရားတွေကိုတောင် တပည့်တော်တို့ ကြားခဲ့ရပါသေးတယ်၊ ဒါတောင် ကိုယ်တော်က တပည့်တော်တို့ကို မသိဘူးလား လို့ ကျနော်တို့ ခရစ်ယာန်တွေက ဘုရားကို ပြန်မေးချင်ကြပါလိမ့်မယ်။ ဘုရားကတော့ ပြန်ဖြေပါလိမ့်မယ်။ “သင်တို့ကို ငါမသိ။ မကောင်းမှုကိုပြုသောသူအပေါင်းတို့ ငါ့ထံမှ ထွက်သွားကြလော့” လို့ ပြန်ဖြေပါလိမ့်မယ်။

ဘာသာသူတို့ ဘုရားက ကျနော်တို့ကို မသိဘူးဆိုတာ ဟုတ်ပါလိမ့်မယ်။ ကျနော်တို့က ဘုရားကျောင်းသာ တက်တာ ဘုရားနဲ့တော့ စိမ်းနေပါသေးတယ်။ ချစ်ဖို့ဆိုရင် ဝေးပါသေးတယ်။ ဒါဟာ ဘုရားဘက်က ကျနော်တို့နဲ့ အနေဝေးနေတာကြောင့် မဟုတ်ပဲ ကျနော်တို့က ဘုရားနဲ့ အစီးမကပ်တာပါ။ ခပ်စိမ်းစိမ်းပဲ၊ ခပ်တန်းတန်းပဲ နေနေကြလို့ပါ။ ဟုတ်တယ်လေ၊ ကျနော်တို့က ဝတ္ထုရားအရသာ ဘုရားကျောင်းတက်တာပါ။ ငရဲကျမှာကြောက်လို့သာ တစ်ခါတစ်လေ အာပတ်ဖြေတာပါ။ တကယ်တမ်းတော့ ဘုရားနဲ့ စိမ်းနေတယ်။ ဘုရားကို

မချစ်သေးပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဘုရားက ကျနော်တို့ကို “သင်တို့ကို ငါမသိ”
လို့ မိန့်တော်မူတာ မမှားပါဘူး။

ဘာသာပတွေက သူတို့ သြတ္တပ္ပစိတ်အတိုင်း မကောင်းတာကို ရှောင်၊
ကောင်းတာကို လုပ်ရင် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်ကို ဝင်နိုင်ကြပါတယ်။
ကျနော်တို့ ခရစ်ယာန်တွေက သူတို့ထက်ပိုပြီး အခွင့်အရေးရကြပါတယ်။
ဘုရားရဲ့တရားတော်ကို သိခွင့်၊ ကြားနာခွင့်၊ နားလည်ခွင့်ရကြပါတယ်။
ဘုရားရဲ့ကျေးဇူးတော်တွေကို ရဖို့ အခြေအနေတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။
ဒါပေမဲ့ ကျနော်တို့ သိနားလည်တဲ့အတိုင်း မကျင့်ကြံပဲ မကောင်းမှုကိုသာ
သိသိကြီးနဲ့ ကျူးလွန်နေရင် ကယ်တင်ခြင်းရဖို့ ခက်ပါလိမ့်မယ်။

ဘာသာသူတို့ ဘုရားက သင်တို့ကို ဘယ်လောက်ချစ်သလဲဆိုတာ
သိရှိခံစားမိအောင် ဘုရားကို အချိန်ပေးပါ။ သူ့တရားတော်ကို
စဉ်းစားဆင်ခြင်ပါ။ မိမိကိုယ်ကို စမ်းစစ်ပါ။ ဝတ်စောင့်ပွဲတွေကို
တက်ရောက်ပြီး တရားတော်ကို စဉ်းစားဆင်ခြင်ပါ။ ဘုရားကို
ချီးမွမ်းကျေးဇူးတင်ပါ။ အဲဒီလိုပဲ ဘာသာရေးကို စိတ်နှလုံးပါပါ
ကျင့်ဆောက်တည်ပါ။ ဒီလိုဆိုရင် သင်က ဘုရားနဲ့ မစိမ်းတော့လို့
ဘုရားက သင့်ကို “သင်တို့ကို ငါမသိ” လို့ ငြင်းပယ်မှာ မဟုတ်တော့ပဲ၊
“သစ္စာရှိသော ငယ်သားကောင်း၊ သင့်အတွက် ပြင်ဆင်ထားသော
နိုင်ငံတော်ကို အမွေခံကြလော့” လို့ သင့်ကို ဘုရားက မိန့်တော်မူပြီး
ကြိုဆိုပါလိမ့်မယ်။

နားဆင်သူအားလုံးအပေါ် ဘုရားသခင်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာများ
ခံစားကြရပါစေ။